

לעשות רצון אבינו שבשמיים

1. ספר דרך חיים - פרק ה משנה יז

אין דבר בעולם אשר האדם נמשך אליו יותר מאשר המחלוקת...

2. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף יז/א

אמר רב כהנא סנהדרין ר' זעיר אמרו רבנן מאן ליזיל ליתבה לדעתיה נזיל ורב אלעזר

3. תלמוד בבלי מסכת Baba מציעא דף פ/א

נח נפשיה דברי שמעון בן לקיש והוה קא מצער רב כי יוחנן בתיריה טובא אמרו רבנן מאן ליזיל ליתבה לדעתיה נזיל ורב אלעזר בן פdot דמחדיין שמעתתיה אז ליתיב קמיה כל מילתא דזהה אמר רב כי יוחנן אמר ליה תניא דמשיעא לך אמר את כבר לkish בר לkishא כי הוה אמינה מלטהה זהה מקשי לי עשרין וארבע קושייתא ומפריקנא ליה עשרין וארבע פרוקי ומילא רוחה שמעתא ואת אמרת תניא דמשיע לך און לא ידענא דשפיר קאמינא הזה קא איזיל וקרו מאניה וקא בכ' ואמר היכא את בר לkish הא' את בר לkish ווהה קא צוח עד דש' דעתיה [מיניה] בעו רבנן רחמי עליה ונח נפשיה.

4. ספר דרך חיים - פרק ה משנה יז

ומחלוקת ב"ש וב"ה אע"ג שיצאה בת קול הלכה כב"ה לא היה הבת קול מבטל המחלוקת מפני ששנואה המחלוקת כי אהוב ואהוב היה המחלוקת הזה, רק כדי למד אותה הלכה שהו חפצם לדעת ההלכה, ואזרבה בת קול היה אומר ALSO ואלו דברי אלהים חיים והיה מחזיק את החולקים ולא היה מבטל המחלוקת. ולפיכך סמך המאמר הזה למה שלפנינו לומר שאם המחלוקים היתה כוונתם לש"ש לא תtabטל דעתות החולקים ואוthon תלמידים שהיו מקבלים דבריהם לא קבלו דעת שתtabטל. אבל אם לא היה מחלוקת לש"ש רק לנצח שתtabטל מחלוקת, ומה שקיבלו תלמידים דבריהם הכל בטול ומובטל כך יש לפреш.

5. ר' ילקוט שמעוני תהילים - פרק מה - רמז לתלד

חסד ואמת נפשו. אמר רב כי סימון בשעה שבא הקב"ה לבראת אדם הראשון יברא המלאכים כתות כתות, מהם אמרים ברא ומהם אמרים אל יברא, חסד אומר יברא שהוא גומל חסדים, אמרת אמר אל יברא שכלה שקר, צדק אומר יברא שהוא מלא צדקות, ושלום אומר אל יברא דכליה קטטה, מה עשה הקב"ה נטאל אמרת והשליכו לארץ אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה רבש"ע מה אתה מבזה תכיסיס (אלטטיסיס) שלק' תעלה אמרת מן הארץ, הדא הוא דכתיב אמרת מארץ צמצם.

6. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פ/א

כא מיפלגי במתיבתא דרקייעא אמרוי טמא ואמרי מאן נוכח נוכח הרבה בר נחמני.天河 וכולו מתיבתא דרקייעא אמרוי טמא ואמרי מאן נוכח נוכח הרבה בר נחמני.

7. ר' יוסי' על מסכת אבות פרק ה משנה יז

(יז) כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים - כלומר ... תכילתיה המבוקש מעניינה. והמחלוקת שהיא לש"ש התכילת וסוף המבוקש מאותה מחלוקת להשיג האמת. וזה מתקיים כמו"ש מתוך הוויכוח יתברר האמת.

8. אורות התהילה ייח

از היה ההכרה הזאת הולכת ומשתלמת, עד שלא די שכיר כלאحد את הצד החובי שיש בכל כח, לדבר הגון ומקובל וראו להשתמש בו, גסלה הטבה הכללית של מזוג הרוח וגם להטבה הפרטית של בסוסו של הכח המיזוחהו, שהוא מוצאת עצמו שורי תחת דগלו, אלא שעוד הלאה ילק', עד שאחתה תוכן החובי אשר בצד השילילי של כל כח וכח, ע"פ המידה הנכונה, גם כויכיר לטוב, וידע שליטובתו של הכח המיזוח, שהוא יותר נוטה אליו, צרי' הוואלהיות מושפע באיזו מידה גם מהצד השולל, שהכח الآخر שולל את הכח הזאת התביבשלו והוא, מפני שבשלילתו הוא מעמידו על מדתו הרואה לו ומצלעו מהגרוע והמסוכן של התופסת וההפרזה, וזהי העובדה המיחודת מעבודות הקשות שבמקדש הקמיצה, "שלא יחשר ושלא יותיר".

9. מדרש שמואל על אבות ה, יח

מחלוקת תהיה קיימת ונמשכת בינהם כל ימי חייהם ולא עוד אלא שאורך ימים ושות' חיים יוסיפו להם, ושאינה לשם שמיים אין סופה להתקיים רק במחלוקת הראשן יסופו יתמו ושים ימותו מחלוקתו של קרת:

... כל מחלוקת שהיא לש"ש סופה להתקיים כי יש לה שורש וקיים לעמלה לשתי הסברות גם יחד והדברים עתיקים ודי למבחן :

10. הרב צבי יהוחה קוק צ"ל לנתיבות ישראל

את אחוי ואת אחויתי בכל חלק עמיינו, שבכל המפלגות ובכל האירוגנים. את כולם אני מבקש וمفיל תחונונים לפניהם. חוסנו נא על נשותיכם ועל נפש עמיינו כולם... אל נא יתplit כל אחד מאתנו כל מפלגה וארגון וחלקה... כי רק אותו כל האמת וכל הצדק.

(11) תלמוד בבלי מסכת ייטון דף יב

ותזה עליו פילגשו רב כי אביתר אמר זבוב מצא לה רב כי יונתן אמר נימה מצא לה. ואשכחה רב כי אביתר לא ליה מאי קא עבד הקדוש ברוך הוא? אמר ליה עסיק בפילגש בגבעה. ומאי קארם? אמר ליה אביתר בני יק' הוא אומר יונתן בני יק' הוא אומר ליה חס ושלום ומאי איכא ספיקא קמי שמי? אמר ליה אלו ואלו דברי אלהים חיים חז. זבוב מצא ולא הקפיד נימה מצא ווקפיד. אמר רב יהודה זבוב בקערה ונימה באותו מקום. זבוב מאיסותא ונימה סכנתא. איכא דאמרايידי ואידי בקערה זבוב אונסא ונימה פשיעותא. אמר רב חסדא לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתונך ביתו שהרי פילגש בגבעה הטיל עליה בעלה אימה יתירה והפילה כמה רבבות מישראל.

ע

8. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף יא/א

משנה הדלה עלייה את הגן ואת הדלעת ואת הקיסוס וסיך על גבה פסולה ואם היה סיכון הרבה זה הכלל כל שהוא מקבל טומאה ואין גידולו מן הארץ אין מסכין בו וכל דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ מסכין בו... זה הכלל כל דבר שמקבל טומאה כו': מנא הני מיליל אמר ריש לקיש אמר קרא ואיד' יעלה מן הארץ מה איד' דבר שאינו מקבל טומאה וגידולו מן הארץ אף סוכה דבר שאין מקבל טומאה וגידולו מן הארץ הניחא למאן דאמר ענני כבוד הי אל לאמן דאמר סוכות משוע להם מאי אייכא למיר דתניא כי בסוכות הושבתי את בגין ישראל ענני כבוד הי דברי אליעזר רב כי עקיבא אומר סוכות ממש עשו להם הניחא לרבי אליעזר אלא לרבי עקיבא מאי אייכא לא למיר כי אתה רב דימי אמר רב כי יונתן אמר רב קרא חרג הסוכות תעשה לד מקיש סוכה לחגינה מה חגינה דבר שאינו חරל וווחאה ווידולו חוו הארץ דר' שאינוי חרבך